

Fruu Hansen: Emma, bast dü ål klåår ma schriwen?

Emma: Jåå, ik måål nü nuch min bil tu iinje, wat ik anjørsne önjfångd häåw.

Fruu Hansen: Dåt koost dü mååge. Än hü schucht et bai de üt, Paul?

Paul: Ik ban uk mååst klåår. Me breege bloot nuch trii uurde.

Fruu Hansen: Fain! Önj e weel gunge we eefter бүten.

Emma: Koone we awäädrje önj dåt bök kiike, wat ik foon ine mabroocht häåw?

Fruu Hansen: Eefter e weel häåwe jam unerrucht önj musiik, ouers dü koost din bök hål heer lätje än we koone üs dåt mjarne eeder önjkiike, Emma.

Emma: Nä gödj! Dan stal ik et haane tu da oudere böke. Paul, koon ik din rüüdj fårweblijånt ütliine? Dåt brük ik for min bil.

Paul: Heer, Emma! Di önjspaser koost dü de uk gliks name.

(Eefter en påår minuute.)

Emma: (Kiikt aw Paulens säådel.) Paul, dåt häåst dü oueremåtje fain schraawen.

Paul: Miinjst dü dåt?

Emma: Jåå! Kamst dü ma eefter büten?

Paul: Täiw gau iinjsen, ik nam bloot nuch min büschedous ma.